

TORONYIRÁNY

XV. 40.

2021. október 3.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 27. vasárnap

Október 7. Rózsafüzér Királynője

Október 8. Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya,
Magyarok Főpátrónája

A Megváltónak volt szava a házassághoz és családhoz.

Az első ilyen szó így hangzik: „Amit Isten összekötött, azt ember ne váltsa szét” (Mt 19,6). Az Ószövetségben csak az volt nyilvánvaló, hogy a férfi és nő kettőssége, s vele együtt a házasság a Teremtő gondolata. Az összekötést csak ilyen általános értelemben vették. Krisztus az Újszövetségben a férfi és nő életközösségét szentségi jelnek veszi: ez a bensőséges egység jelképezi Krisztusnak és egyházának a kegyelmi kapcsolatát. Krisztus a szeretet és kegyelem kiárasztásával tekinti egyházát a sajátjának, sőt bibliai kifejezéssel „jegyesének”. A keresztény házastársak a természetes szereteten és ragaszkodáson túl ezt a természetfölötti szeretetet realizálják közösségükben. A megkeresztelt ember ugyanis Krisztus titokzatos testének tagja, tehát nemcsak magából ad valamit a másiknak, hanem a Főnek, Krisztusnak javaiból is. Így lesz a házasság szentség, vagyis kegyelmet közvetítő eszköz. A kereszténységben tehát az isteni egybekötés a természettel szemben valami többletet jelent: áldást, megszentelést, jóváhagyást és kegyelmi segítséget. Krisztus a férfi és nő szerelmét és életközösségét emelte fel természetfölötti síkra és tette szentséggé. Azt a kapcsolatot, amelyből új élet fakadhat. Ezzel kiemelte a nemiségnek azt a szent hivatását, ami a teremtésből kifolyólag benne volt.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: *Misszionárius tanítványokért:* Imádkozunk, hogy minden megkeresztelt ember részesévé váljon az evangelizációnak, készen álljon a misszióra azért, hogy tanúságtévként éljen az Evangéliumot.

A szentmise olvasmányai

- 1. Ter 2,18-24** Isten az embert férfinak és nőnek teremti.
- 2. Zsid 2,9-11** Krisztus, aki szeretetből életét áldozta értünk és akit az Atya megdicsőített, nem szégyell testvéreinek nevezni minket.
- 3. Mk 10,2-16** Jézus tanítást ad a házasságról és a nemiségről, a Teremtő szándékára hivatkozva felbonthatatlannak nyilvánítja a férfi és a nő életreszóló teljes szövetségét.

A keresztény házasság

A házassággal kapcsolatban a szentírás adatai között a legjelentősebb az Ef 5,21-32. Itt a jellemző kifejezés a „nagy titok”, s arról van szó, hogy Krisztus és az egyház kapcsolata előképe a házasságnak, s a házasság ennek a nagy titoknak a vetülete, tükröződése. A szentségi jelleget nem a misztérium szóban kell keresni, hanem az egész szöveg összefüggésében. A házasságban megjelenítődik Krisztus és az egyház kapcsolata, azért lehet a kegyelem eszköze. A házasság már a Teremtő akaratából is különleges intézmény volt. Két ember egysége, szeretetközössége alapozta meg az élet forrását. Pál apostol azt is állítja, hogy a hívő fél megszenteli a nemhívő házastársat (1 Kor 7,14). A keresztény hívő házasságában tehát van valami többlet, valami megszentelő erő. Mivel a házasság részesedik Krisztus és az egyház kapcsolatában, azért az egyház kegyelmi élete rezdül benne, és köze van Krisztus megváltói misztériumához. Krisztus és az egyház kapcsolata eszünkbe juttatja a szövetséget Isten és népe között. A régi szövetségben a nép „Isten jegyese”, s ennek hasonlatára az apostol az egyházat mondja Krisztus jegyesének. Krisztus gondozza, ápolja jegyesét, mint saját testét, hogy ránc és seplő ne legyen rajta. A párhuzamból következik, hogy ilyen kegyelmi kapcsolat létesül a házastársak között is.

A *felbonthatatlanságot* Jézus úgy mutatta be, mint a Teremtő elgondolását. Isten az embert férfinek és nőnek teremtette, s a kettő „egy test lesz”. Amit Isten egybekötött, azt ember ne váltsa szét (Mt 19,4-6). Az evangéliumban közvetlen utalást nem találunk arra, hogy Krisztus a természetes házasságot szentségi rangra akarja emelni. De amint láttuk, Pál apostol így adja tovább Jézus szándékát. De a felbonthatatlanságot maga

Jézus hangoztatta a mózesi engedménnyel szemben. A teremtés rendje kívánja az egységet és a felbonthatatlanságot. Mózes csak a szívek keménysége miatt engedte meg a válást, de kezdetben nem úgy volt, s az a kezdet volt a Teremtő akarata. Lukács (16,18) is beszél a felbonthatatlanságról. Először azt említi, hogy a törvény korszaka Keresztelő Jánosig tartott, attól kezdve Isten országának örömhírét hirdetik. Isten országába pedig senki sem jut be erőfeszítés nélkül. Lukács valószínűleg ennek a gondolatnak az illusztrálására fogalmazza meg így a szöveget: „Aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságot tör.” Jézussal tehát elérkezett a tökéletesség állapota és követelménye. Az embernek fel kell emelkednie Isten szándékához, és azt meg is valósíthatja, mert a kegyelem jelen van. Jézus tehát nem új törvényt hirdet ki a felbonthatatlansággal, hanem a célt jelöli meg. Meg kell szűnni a szív keménységének és odaadón kell teljesíteni Isten akaratát. A cél megjelölése Máténál is világosabb a hegyi beszédben (5,31-32): „A régieknek előírták, hogy aki elbocsátja feleségét, adjon neki váláslevelet. Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét – hacsak nem parázناسág miatt – okot ad neki a házasságtörésre. S aki elbocsátottat vesz feleségül, házasságot tör”. Az egezeták vitatkoznak, hogy mit jelent a közbevetés, „hacsak nem parázناسág miatt”, de ami utána következik, az már nem enged kivételt: aki elbocsátottat vesz feleségül, házasságot tör. Jézus tanításában tehát a felbonthatatlanság eszményi állapot, s ő éppen ezt hirdeti, a követelményhez megadja a segítséget.

A házasság jelképezi Krisztus és az egyház kapcsolatát, de ugyanakkor a férfi és a nő szeretetkapcsolata jelképezi az egyházat is. Mt 18,20 szerint is: „Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevében, köztük vagyok.” Az ilyen közösség mindig az egyház kicsinyített mása. A keresztény házaspár „az Úrban”, Krisztusban alkotják meg közösségüket (1Kor 7,39), tehát ahol ilyen szeretetközösség létrejön, ott jelen van az egyház, Krisztus misztikus teste, mint alapszentség. Végeredményben tehát a házasság szentségi jellege abban gyökerezik, hogy egyik bensőséges megjelenési formája az egyháznak.

De pontosan mikor jelképezi a házasság Krisztus egyházát? A kiindulás itt is csak a természetfölötti valóság, az egyház lehet. Az egyház akkor igazán egyház, ha nemcsak sztatikus intézmény, hanem megvalósul benne a szeretet, amelyet hordoznia kell, mint Krisztus jegyesének és misztikus testének, továbbá, ha hűségesen követi a fő indíttatásait. A házasság is csak akkor jelképezi az egyházat, ha megvalósul benne az, ami ezt a kis közösséget éppen egyházzá teszi: ha a felek Krisztusban, azaz keresztény hittel és reménnyel lépnek szövetségre és szeretetük Krisztus önfeláldozó magatartásának képe. Ez a magatartás nem csupán egy szertartás lebonyolítására vonatkozik, hanem át kell fognia az egész életet. Így kell felfogni a házassági szándékot és beleegyezést is. Tehát olyan cselekményről van szó, amely a két felet egész személyiségében érinti: testi-lelki adottságaiban, hitében, szeretetében. Ezért a házasság olyan értelemben szentség, hogy egész életre kegyelmet közvetít. Csak így jelképeződik benne az egyház dinamikus élete. De mivel a házasság a jelkép és a kegyelem révén kis egyházi közösséggé válik, azért a részegyház sebezhetőségét is hordozza. Az egyetemes egyház tévedhetetlen, romolhatatlan, a részegyházak azonban nem ilyenek. Így a házasság is kiüresedhet, elveszítheti kegyelmi tartalmát, amelyet jelképez. Ezért kell a feleknek minden igyekezetükkel és a kegyelem növelésével arra törekedniük, hogy a szeretet és a hűség megmaradjon.

Gál Ferenc

Boldog család (11.)

Ha az igazság sokkal egyszerűbb lenne

A családban elengedhetetlen a vallásos nevelés, melyet nem másoktól kell kérni. A gyerekek szívesebben tanulnak szüleiktől, mint a hitoktatóktól és sokszor csodálatos meglátásokra képesek.

Nagyon világosan él az emlékezetemben, hogy egy nap miközben hazafelé tartottunk a bölcsődéből, Karcsi - aki akkor csak három éves volt - így foglalta össze a világ eredetét: „Isten létrehozta a fényt és a sötétséget, a földet és az eget, a tengert, az állatokat és a növényeket, a férfit és a nőt. Azután magához hívta őket és így szólt: Rendben van, tudnék még egy csomó mindent csinálni, városokat és utakat, házakat és gyárat, de nem szeretném, ha unatkoznátok. Építsétek fel ti a világot, biztos vagyok benne, hogy olyan ügyesek vagytok, mint én.” És rögtön azt gondoltam: na nézd csak, ez a gyermek, hogy feloldotta a tudomány és a hit, a teremtés- és az evolúció-elmélet közötti ellentétet néhány mondatban, miközben én óráig törtem magam, hogy megértessem a gimnazistákkal, hogy az ész nem idegen és nem ellentétes a keresztény kinyilatkoztatással.

Visszatérve erre a kérdésre, azt mondtam magamnak: hol van az megírva, hogy a felnőtteknek kell beszélni a gyerekeknek Istenről és nem fordítva? Ez azért van, mert mi felnőttek annyira meg vagyunk győződve róla, hogy az igazság a nagyok dolga? Nem bölcs és nem is igazságos tényként elkönyvelünk, hogy a kisebbek nem képesek az élet dolgait realiztikusan megközelíteni. És ha elő is fordulhat, hogy néha hazudunk a valóságról és annak tragédiáiról, miért érezzük szükségét, hogy Istennel is ezt tegyük, aki a legszebb, amit el lehet képzelni, szeretni és kívánni. A gond talán az, hogy kivetítjük gyermekeinkre a saját bizonytalanságunkat és félelmeinket, s még inkább azokat a nehézségeket, melyek a minden racionalizálásának óhajához kötődnek. És mivel távoli történelmünk a hit és az ész közötti végeláthatatlan konfliktusokkal teli, végül arra a döntésre jutunk, hogy jobb, ha mesélünk és mellébeszélünk, minthogy derűsen, de főként komolyan szembenézzünk a vallási kérdésekkel. A gyerekek nagyon jól értik zavarunkat és benne vannak a játékban: néhány évig úgy tesznek, mintha elhinnék a mesénket, aztán később hirtelen nehéz helyzetbe hoznak minket. Hat évesen felteszik nekünk azt a végzetes kérdést, hogy „De Istent ki alkotta?” és nyolc évesen beszámolnak, hogy a történelemtanár elmagyarázta nekik a különbséget a világ eredetének tudományos elméletei és a Teremtés könyvében megfogalmazott hagyományok között, s így tovább, míg végül a serdülőkor küszöbén sutba dobják a vallást és annak igazságait. Ilyenkor szinte automatikusan azt gondoljuk, hogy az új generációk képtelenek továbblátni, megnyitni a transzcendens dimenzió előtt, megízlelni és megcsodálni az Úr titokzatos létezését. Ezzel szemben nem tesszük fel magunknak a kérdést, hogy kételyt keltettünk-e azzal a szokással, hogy a jelentőségét kisebbítjük pont azoknak az eseményeknek, amelyeket világosan, hűen és bátran kellene előadni, nehogy összezavarjuk gyermekeinket azzal, hogy komplikáljuk a dolgokat, miközben mindent el akarunk magyarázni. Inkább meg kell próbálni egyszerűen elfogadni az Atya szeretetét és társaságát, mely a valós életben megmutatkozik.

Sajnos nagyon gyakran mondunk le az igazság kinyilvánításáról, egyszerűen, mert nehezen tudjuk a gyerekeknek megfelelő nyelven kifejezni és elismerni, hogy nem az Úr az, akinek nincs hite, hanem mi vagyunk a hit ingatag tanúi. Másfelől talán jól tennénk, ha a keresztény üzenet lényegére összpontosítanánk és kevesebbet időznénk a teológiánál, és többet foglalkoznánk azzal, hogy képesek legyünk a gyerekek közt terjeszteni az

istenkép fáradhatatlan keresésének szenvedélyét. Mint szülők, nem veszünk semmit, ha bevalljuk, hogy velünk is megesik, hogy belső kétely és kísértés fog el; ha elismerjük, hogy hitetlenségünk ellen küzdünk. Ragaszkodunk hozzá, hogy mi vagyunk, akik hinni akarunk Istenben ahelyett, hogy elfogadnánk a tényt, hogy ő az, aki hisz bennünk, hogy az értelmünk azon fáradozik, hogy megismerje a hit rejtelmét, míg elég volna, ha csak megpróbálnánk ezeket őszintén és ellentmondások nélkül megélni. „Isten ingyen teremtett minket” - mondta egy kisgyerek néhány évvel ezelőtt. Valószínűleg elegendő lenne ez az egyszerű igazság, hogy a gyerekekkel megszeretessük Istent, és hogy a folyamatos csodálat és bámulat állapotában tartsuk őket.

A meghitt légkör fontossága

A szemérmesség többé már nem létezik. A mai kamaszok nehezen tudnak magukba nézni és nem ismerik a belső élet jelentőségét.

Egykoron még létezett szemérmesség, mely egyszerre volt tény, titok, erény, erő és forrás. Ez egy védekező-megőrző ösztön mindazon külső hatásokkal szemben, melyek fenyegethetik az adott személy méltóságát és belső életét. Itt nemcsak a szexualitásra gondolok, hanem azokra a dolgokra is, melyek a külső és a belső határmezsgyéjén helyezkednek el, tehát a visszafogott, egyedülálló és titkos, intim belsónkre, mely mindannyiunkban fellelhető. Ezek, mint határőrök felügyelik a „belső erődöt”, a „titkos kertet”, melyben az ember ténylegesen önmaga lehet. Nem túlzás, ha a katonai szaknyelvből kölcsönzött szavakkal figyeljük a kamasz pszichológiai fejlődését. Mind fizikai, mind pedig lelki téren a tini ellentmondásos erőket fedez fel magában, melyek egymással ellenkező irányba terelik és arra kényszerítik, hogy bizonytalanul lavírozzon vágyak és félelmek, a kockázat és a lemondás között. S mivel ezeket az erőket egyenlő intenzitás jellemzi, ezért mindenképpen meg kell tanulniuk ezeket egymással összehasonlítani és az akarat irányba terelni, hogy ne kerekedhessenek felül rajtuk. A legnagyobb veszélyt a vereség jelenti, melynek következtében a kamasz letér újtjáról, hogy gyors megoldásokat keressen. E változás során úgy érzi, hogy elkerülhetetlenül ki van téve mások pillantásának; s a szemérmesség egy próbálkozás arra, hogy megőrizze saját személyiségét oly módon, hogy titokban kívülről jelenlétében is Önmagát adhassa.

Mindezzel ellentétesen fúj a mai idők szele, mely arra irányul, hogy a magánembert is közemberré változtassa, mivel egy fogyasztói társadalomban, ahol az áruk csak reklám útján kelnek el, egy olyan szokás terjed, mely rossz irányban hat az emberek viselkedésére, akik ennek értelmében úgy érzik, hogy csak akkor létezhetnek, ha kirakatba állítják magukat. Ezért az emberek és az áruk, a világ egy kirakattá, egy reklámkiállítássá vált, melyet lehetetlen nem észrevenni, mivel benne élünk. Mindkettőre egyaránt érvényes, hogy mivel lemondtak az egyediségről a társadalmi konformizmus miatt, az így hiányzó egyéniséget helyettesítik a nyilvánossággal. Ez a személyiség átalakulásához vezet, aki immár csak a saját kivetített képében ismer magára, és így nem keresi belső lényegét, csak a nyilvánosságot, mely létrehozza külső arcát. Umberto Galimberti filozófus szerint előfordul azonban, hogy a nyilvános szó azon felül, hogy kiiktatja a titkosat, intimet, rejtettet, egy olyan helyre szigetel el, ahol a magunkba fordulás, a csend és talán a magány, az ima, a szerelmes szavak, a baráti szóváltások, a harag és az emberiség megnyilvánulási honolnak.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

Éjszakai híradások (2.)

Emlékemben, koranyári éjszaka világlik – csalogánydallal. Kevésszer hallottam az idén a kis, szürke driádokat. Virtuóz trilláikat zenében csak Respighi tudta dallamhidakon követni. Madarak énekéről – madárnyelvről sokan írtak, tudós pontosságukban nincs jogom kételkedni, amint abban sem, hogy derék házórzók és pásztor ebek „társalgásai” értelmezhető szemantikai jelekkel történik. Azon a csalogányos éjszakán nem hiányzott Vivaldi és Messiaen sem, Olivier Messiaen, a párizsi orgonista-komponista, akinek vannak neves magyar tanítványai is. A velencei „rőt hajú pap” barokk-romantikáját abban érzem, amit ő főleg madarak koncertjéből vett át, minő például híres C-dúr versenyműve. A természet „szépség szelleme” e dallamok madár-romantikája, amely átjárja későbbi korok alkotó-fantáziáját is, hiába kisebbíti Sztravinszkij. „Az idő zajgása tőle megjuhászodik”, meghittebbé válik a mulandóság.

Mi tör fel a lélek szövéséből: színből-fényből éjben is, amely sejtelmes és már áldottá teszi a leáldozott napvilágot? Míg hallgattam a csalogányt, feltűnt ifjúságom kedves festője, Camille Corot; hozzám „zarándokolt” ködfátylas erdeivel, tavával, olasz pásztorával, Nantes-i hídjával, azokkal az intim tájakkal, melyekről idős korában úgy nyilatkozott, hogy mindig a természetre bízta magát, „ennyi az egész: én az erdők fia vagyok”. Amit látott, a messzeség volt, új festői dimenziók távlatában.

Novalis a természet tudományos vásznán át is ugyanazt a vallásos titkot vallotta, amit versművészetével kimondott. A párizsi Szentháromság templom orgonistája, új hangzatok költője szintén nem hanyagolta el a tudományt: az *ornitológiát*. Gyermekkorától vonzódott kedvenc madaraihoz, énekük igazi szépségét zongorahangzatokban érezte. Ősi folklórt tanult tőlük. Persze valamiként más szépség ez, mint amit érzékeink szokványos szépségként fogadnak el. Madarak dallamait ő „fantasztikus gondossággal” jegyzi le, „adatközlőit” természeti környezetükbe helyezi. Ezzel igazolja, amit egyik kritikusa érzékenyen észrevesz: – Messiaen madarainak nincs közük Hitchcock ördögi szárnyasaihoz, Messiaen madarai Isten hírvivői. Nála szorosan egybefonódik a hit és a természet iránti bensőséges tisztelet. Rokonságot érez Assisi Szentjével. Eszünkbe jut-e Zefirelli filmjelenete? Ferenc a háztetőkön lépked, kezében éneklő madár. A Római Iskola festőjének, Kontuly Bélának akvarellje is előttem van szerkesztőségünk mátrai házikójából: hazai erdőből az erre járó Francesco, madarakhoz szól, velük énekel. Színek, ritmusok a francia zeneköltő titkai az alkotásban; szinesztézia: színes hallás. Gyermekkorára emlékezve írja: „Tizenegy éves lehettem, amikor először a Saint-Chapellben jártam. Megrendítettek, lenyűgöztek a színek.” És az orgona? Hangszínváltozatok nagy mestere volt a mi Gergely Ferencünk is, aki különös érdeklődéssel tanulmányozta, ismerte Messiaen partitúráit.

Életerő, szín Messiaen művészete akkor is, amikor orgonajátékával lélekmélyig ragadta meg hallgatóit; nem volt benne semmi fölösleges, semmi dekoráció. Kitoró öröm árad kottáiból, ha az egyházi év titok-tartalmát vagy a természet „liturgiáját” éneklélenk.

Feljezhetetlen műve az 1941-ben komponált *Kvartett az idők végezetére*. Mély miszticizmus, átélt katolicizmus járja át, amint valamennyi alkotását; személyes hang mindannyi, az isteni rend ihletése. Élete végéig érezte az univerzum zenében kifejezhető dallamát (ebben Bach testvére), madarak ének-örökségében a tavaszidőt, amikor formálódnak távlatok dallamai.

Az éjszaka itt fejezi be híradását, ballag elfogyó holdjával, de nem fogy el hangjaival Bartók zongoráján.

† Tóth Sándor

hírek információk

Szent Gellért Ifjúsági Találkozót szervezett október 2-án a Szeged-Csanád Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája az egyházmegye első püspöke, a vértanú Szent Gellért tiszteletére. Az alsóvárosi ferences kolostorban, valamint a Karolina Általános Iskolában rendezett esemény témája ezúttal a küldetés volt. A szervezők a 13-18 éves korosztályt szólították meg az „Éled?” kérdéssel, délelőtt kerekasztal beszélgetésen vettek részt. A találkozó folyamán a Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség zenekara működött közre. A záró szentmisét Brendan Amanso kisteleki káplán mutatta be a Havasboldogasszony templomban.

Hármas kötetbemutatónak adott otthont a Szegedi Dóm Látogatóközpont a közelmúltban. A Bálint Sándor Szellemi Örökségéért Alapítvány tavaly egy könyvsorozat megjelentetését tűzte célul A Dél-Alföld szellemi öröksége címmel, melynek első három, gazdagon illusztrált albumát ismerhették meg az érdeklődők. A Magyar Művészeti Akadémia támogatásával megvalósuló alumsorozat első három kötetének szerzői - Csapody Miklós irodalomtörténész, Horváth Gábor történész és Pusztai Virág médiakutató - Bálint Sándor képzőművészeti értékmentő tevékenységét, a szegedi Székesegyház és a Dóm tér üzenetét, továbbá letűnt korok szegedi képeslapjait vették górcső alá.

A „**Perspektívák a zenei átiratok világában**” című koncerttel kezdődik a **Filharmonia Magyarország idei Orgonabérlet sorozata**. Az október 4-én, hétfőn 19.30-kor a Székesegyházban kezdődő hangversenyen Johann Sebastian Bach, Frédéric Chopin, Bernardo Pasquini és Liszt Ferenc művei hallhatók. Közreműködik Kovács Szilárd Ferenc (orgona) és Ivano Battiston (harmonika). Bérletek válthatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36-62-425-260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint online a www.jegymester.hu oldalon.

A CsaládKözpont által szervezett CsaládEgyetem következő kurzusa, a „**Tangó pároknak... hogy jól érezzük egymást!**” október 5-én, kedden 18 órakor kezdődik a DanceFloor Szeged Tánciskolában (Felső Tisza-part 10.). Török Árpád és Molnár Barbara oktatók közreműködésével. A tangó a férfi és női szerepek, a vezetés és követés folyamatára épülő tánc, mely a táncosok egymással való kapcsolatát építi, jellemző dimenzióit mutatja meg. A program ingyenes, de bejelentkezés szükséges a csaladkegyetem.hu oldalon. Jelentkezési határidő: október 4.

Online előadássorozatot indít a Pasztorális Helynökség, melynek célja, hogy a felnőtt keresztények is tanulhassanak hitük tartalmáról. Az előadások alaptémákat érintenek, melyek közérthető magyarázatot adnak a felmerülő teológiai kérdésekre. A „**Hétköznapi teológia**” címen meghirdetett sorozat minden hónap első csütörtökén lesz. Az első alkalom: október 7-én, csütörtökön 19 órától lesz. Meghívott vendég Kiss Imre szarvasi plébános; előadásának címe: A szentmise részeinek magyarázata. Az előadás zoom-felületen élőben követhető, melyhez a linket a csaladkozpont@gmail.com címen lehet igényelni.

Tizennegyedik alkalommal rendezi legnagyobb országos önkéntes akcióját, a 72 óra kompromisszum nélküli Magyar Katolikus Egyház, a Magyarországi Református Egyház, valamint a Magyarországi Evangélikus Egyház. Az október 7. és 10. között hirdetett akció a magyarországi és a határon túli magyar fiatalokat hívja, hogy kompromisszum nélkül, önként vállalva végezzenek egy feladatot, melyre 3 nap áll a rendelkezésükre. Regisztrálni a 72 óra honlapján <https://72ora.hu/> lehet.

Zarándoklatot szervez a Belvárosi Plébánia október 8-án, pénteken Magyarok Nagyasszonya ünnepén Bátára, a Szent Vér bazilikába. A programban a kegyhelyen tartott szentmise, egyéni imalehetőség, Rózsafűzér-út, és a bátaszéki Nagyboldogasszony templom megtekintése szerepel. A buszos kirándulás részvételi díja 3.000 Ft/fő. A részletes program és jelentkezési lap megtalálható a Dómban és a plébánia honlapján a fogadalmitemplom.hu oldalon.

A 90 éves Szent József jezsuita templom közösségének hálaadó zarándoklatára várják az érdeklődőket Máriagyűdre. A zarándokcsoport október 9-én, 7 órakor indul autóbusszal, majd Máriagyűdön szentmisén vesznek részt és keresztutat végeznek. Délután Magyarországra, a karmelita nővérekhez látogatnak, ezt követően indulnak haza. A kirándulásra jelentkezéskor oltási igazolványt, vagy negatív vírusesztesztet kérnek. Regisztrálni a sekrestyében hétköznap 8 és 12 óra között, vagy a hess.istvan@jezsuita.hu elektronikus levélcímen lehet.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a NEK miatt egy hónappal elhalasztva, október 5-én, kedden és 6-án, szerdán tartja kihelyezett őszi ülését Mátraszentiútról.

Október 8. és 10. között Tágas Tér Fesztivált szervez az Ökumenikus Lelkészkör az újszegedi Erzsébet-ligetben. Az ingyenes rendezvény központja az a „sátorváros” lesz, ahol 50 szervezet, intézmény és közösség mutatja be értékeit. A program:

Október 8. – péntek

17:30-18:30: A GRETA zenekar dicsőítő koncertje

19:00-20:30: Csiszér László és zenekara dicsőítő koncertje

Október 9. – szombat

10:00-11:00 Családi staféta a békéért (Run4Unity)

10:00-11:00 A fiatalok szexuális nevelése (előadás - rendezvény sátor)

11:00-12:00 Bedő Imre előadása (Szabadtéri Színpad)

13:30 Körmendi Imre: Élhető város - közösségépítés a nagyvárosban (interaktív előadások - rendezvény sátor)

15:00-16:30 Benedek Zalán: Ádám és Éva (egyszemélyes vígjáték - rendezvény sátor)

17:00-től éjszakáig: Társasjáték party és teaház (rendezvény sátor)

16:00-17:00 Szegedi Ökumenikus Gospel Kórus és Zenekar jubileumi koncertje az Újszülött Életmentő Szolgálat Alapítvány javára (Szabadtéri Színpad)

17:45-18:45 Malek Andi Soulistic koncertje (Szabadtéri Színpad)

19:30-21:00 Az Eucharist és Mező Misi közös koncertje (Szabadtéri Színpad)

Október 10. – vasárnap

9:30: Római katolikus szentmise a Szabad-On zenekar szolgálatával (Árpád-házi Szent Erzsébet templom, Torontól tér 4.)

11:00-12:30: Felekezeti közti protestáns Istentisztelet a Keresztpont zenekarral (Szabadtéri Színpad)

A Gál Ferenc Egyetem 1., 91., 991. tanévnyitóját tartották Békéscsabán. A Szeged-Csanádi Egyházmegye főiskolája 1 éve lett egyetem, melyről akkor nem tudtak megemlékezni a pandémia miatt. A szeptember 17-i tanévnyitón köszöntötték az intézmény 1. egyetemi születésnapját, mely az egyházmegyével együtt a 91. illetve a 991. csanádi születésnapot is jelenti. A GFE-nek a szegedi Teológiai Kar mellett három kara van Békés megyében, ezért a békéscsabai tanévnyitót az ottani partnerekkel közös évindítás fontosságát emelte ki. A tanévet megnyitó Kiss-Rigó László püspök a keresztény értékrend szerepéről szövegezte az egyetem munkájában, és kihirdette az új tanév jelmondatát: „Ügyelj magadra és a tanításra!” (1Tim 4,16a). Beszédet mondott Kozma Gábor rektor, Takács Árpád kormány megbízott, Hegyi László miniszteri biztos, Herczeg Tamás országgyűlési képviselő, Földesi Alexandra HÖK elnök. Átadták az egyetem kiváló hallgatóinak létesített belső ösztöndíjakat, és az első évesek fogadalmátétele után a rektor jelképesen is egyetemi polgárrá fogadta őket.

Horváth Gábor Anonymus-kötetét méltatták az ELTE BTK-n. Horváth Gábor Anonymus feledésbe merül? című könyvét a Gál Ferenc Egyetem Gerhardus Kiadója adta ki Kiss-Rigó László püspök előszavával, Prokopp Mária és Szörényi László professzorok, valamint Jankovics Marcell ajánlásával. A bemutatót a kötetet méltatták Prokopp Mária és Szörényi professzorok, valamint Almási Tibor SZTE tanszékvezető, és beszélgettek Horváth Gábor egyháztörténésszel, a Gál Ferenc Egyetem Teológiai Kar tanszékvezetőjével. Hozzászólt Kozma Gábor GFE rektor, a Gerhardus Kiadó igazgatója is, említve, hogy a bemutatóra Szent Gellért püspök ünnepnapján, szeptember 24-én került sor. A beszélgetést Gárdonyi Máté, a PPKE HTK professzora vezette. A kötet még 2019 őszén jelent meg, de a pandémia miatt ez volt az első fővárosi bemutatója a sajtóban közölt méltatások mellett. A könyv megvásárolható a Szent István Társulatnál és a GFE-n.

Az Országos Haditorna Verseny Békés megyei döntőjét nyerték meg a Gál Ferenc Egyetem Technikum Raptors néven versenyző diákjai – Gitye Bence, Hagymási Tamás, Jónás Bence és Tóth Ádám. A rendezési ágazatban egy éve volt legutóbb verseny, melyet idén a békéscsabai repülőtéren tartottak. A nyertesek képviselik a megyét a jövő áprilisi országos döntőben. A GFE csapata kilenc számból négyet megnyert (a fegyver szét- és összeszerelést, a tájékozódási futást, a kézigránát-hajítást és a honvédelmi totót), így különdíjat is vittek haza.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.